

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/143/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212206332
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7212206332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčákovskej a členov JUDr. Andrey Mazákovskej a JUDr. Juraja Tymka vo veci žalobkyne: JUDr. Jozefína Dudovičová - správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo v konkurze, so sídlom v Považskej Bystrici, Hliny 4, IČO: 00 168 998, zastúpenej JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 32, proti žalovanej: S. J., rod. J., nar. XX.X.XXXX, bydliskom v D. XX, okres J. - V., zastúpenej JUDr. Darinou Mattovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Krivá 18, o 215,43 € (6 490 Sk) s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 25. apríla 2012 č. k. 17C 65/2012 - 31 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 27,55 €, ktorú žalobkyňa je povinná zaplatiť advokátke, JUDr. Darine Mattovej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo aj len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu o 215,43 € (6 490 Sk) s príslušenstvom (výrok I.) titulom náhrady zisteného schodku, pretože zistil, že u žalovanej (rovnako ako u ostatných zamestnancov žalovaných o na nich pripadajúci podiel náhrady toho istého schodku) došlo k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti za jeho vznik, keďže preukázala, že zamestnávateľ jej nevytvoril vhodné podmienky na hospodárenie so zverenými hodnotami, a to napriek tomu, že bol upozornený na opakovane sa vyskytujúce nedostatky, o týchto mal vedomosť, pričom medzi uvedenou skutočnosťou a zisteným schodkom je príčinná súvislosť.

Vychádzal z pôvodnej žaloby (konanie sp. zn. 13C 390/2003), ktorou právny predchodca žalobkyne (COOP Jednota Považská Bystrica, spotrebné družstvo) od žalovaných ad 1/ až ad 144/ sa domáhal zaplata 4 555 672 Sk (151 220,60 €) titulom vykázaného schodku na podklade kontrolnej inventarizácie za obdobie od 5.2.2001 do 17.11.2001, pričom od S. J. (po manželovi J.) označenej ako žalovaná ad 65/ sa domáhal zaplata 6 490 Sk (215,43 €). Po čiastočnom späťvzatí žaloby voči niektorým žalovaným nároky proti ostatným žalovaným boli vylúčené na viaceré samostatné konania - proti žalovanej S. J.E. na konanie sp. zn. 17C 65/2012.

Zistil, že medzi právnym predchodcom žalobkyne ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnancom došlo k uzatvoreniu pracovného pomeru. Citoval ustanovenia §176 ods. 1 až 3, §177 ods. 1 a 2, §181, 182 ods. 1, 2 a 3 ZP, ako aj body 1 a 3 dohody o hmotnej zodpovednosti žalovanej

a jednoznačne uzavrel, že žalovaná u tohto zamestnávateľa od 16.12.2000 do 31.5.2001 pracovala na prevádzkovej jednotke č. 110 Hypermarket Košice a na základe písomnej dohody o hmotnej zodpovednosti uzavretej podľa §176 a nasl. Zákonníka práce (zákon č. 65/1965 Zb.; ďalej len „ZP“) prevzala spoločnú hmotnú zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu a iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, pričom išlo o spoločnú hmotnú zodpovednosť s pracovným kolektívom a nedošlo k platnému odstúpeniu od uvedenej dohody. Z predložených listinných dôkazov za nesporné považoval, že v dňoch od 17.11.2001 do 19.11.2001 v prevádzkovej jednotke zamestnávateľa č.110 v Košiciach bola vykonaná inventúra zásob tovaru za obdobie od 5.2.2001 do 17.11.2001, pri ktorej po dodatočných úpravách a zmenách (opravný záznam z 8.7.2003) zistené manko (schodok) predstavovalo 4 729 639 Sk (156 995,25 €), ktoré dňa 23.7.2003 bolo rozúčtované medzi jednotlivých spoločne hmotne zodpovedných zamestnancov. Spomedzi týchto 16 (teraz už) bývalých zamestnancov rozúčtovanú čiastku zaplatilo, preto celková žalobou uplatnená suma bola 4 555 672 Sk. Väčšina zamestnancov nebola ochotná uhradiť vzniknuté manko, pretože si nebola vedomá toho, aby manko vzniklo vinou zamestnancov. S odôvodnením, že sporná inventúra bola začatá 17.11.2001 a ukončená 19.11.2001, pričom konanie o žalobe na zaplatenie pri tejto inventúre zisteného schodku začalo dňom 19.11.2003, na uplatnenú námietku premlčania nemohol prihliadať. Zohľadnil však ďalšiu obranu tak žalovanej ako i obranu ostatných bývalých zamestnancov (žalovaných, voči ktorým nároky žalobcu boli vylúčené na samostatné konania) a so zreteľom na to, že zákon (§176 ods. 3 ZP) umožňuje hmotne zodpovedným zamestnancom celkom, prípadne sčasti zbaviť sa zodpovednosti, ak preukážu, že schodok celkom alebo sčasti vznikol bez ich zavinenia, kde jedným z možných dôvodov je skutočnosť, že zamestnanci nemali vytvorené vhodné pracovné podmienky a nebolo v ich možnostiach chrániť zverený majetok, hlavne sa zamerlal na posúdenie toho, či u žalovanej došlo k zbaveniu sa zodpovednosti za schodok v súlade s §176 ods. 3 ZP a následne posudzoval rozsah zbavenia sa tejto zodpovednosti.

Z obrany žalovanej, ktorá vypovedala o nedostatkoch na strane zamestnávateľa (na pracovisku nevytvoril vhodné pracovné podmienky, aby hmotne zodpovední zamestnanci mohli riadne hospodáriť so zverenými hodnotami a aby bola zabezpečená ich ochrana) a ktorá zároveň bola v absolútnej zhode s tvrdeniami ostatných žalovaných (nedostatočná ochrana počas prevádzkovej doby, keďže nebola zabezpečená funkčná strážna služba v počte ako si to vyžadovala veľkosť predajnej plochy, nedostatočný riadiaci personál, nevytvorenie požadovaných podmienok na zabránenie krádežiam zo strany zákazníkov, nebolo zabezpečené označovanie niektorých druhov tovaru, drahého nevynímajúc, ochrannými kódmi, kamerový systém, turnikety pri pokladniach, nedostatočný počet zamestnancov, kontrola zamestnancov tak pri príchode ako aj pri odchode z pracoviska, inventúry počas trvania pracovného pomeru niektorých zamestnancov neboli vôbec vykonávané pri nástupe do pracovného pomeru, ani pri jeho skončení a pod.) vyvodil záver, že zamestnanci právneho predchodcu žalobcu nemali zabezpečené podmienky na riadny výkon svojej práce a plnenie dohody o hmotnej zodpovednosti. Výpoveďami ostatných žalovaných (svojim nadriadeným tiež oznamovali zistené nedostatky na predajni, krádeže, požiadavky na zabezpečenie priestoru predajne), na podporu tvrdení ktorých svedčí aj Kniha evidencie zásahov predložená žalovanými vo vylúčenom konaní sp. zn. 17C 28/2012 obsahujúca početné záznamy o krádežiach za obdobie roku 2001, mal preukázané aj to, že zamestnanci zamestnávateľovi oznamovali im známe nedostatky a teda mal preukázanú aj ďalšiu podmienku pre možnosť uplatnenia zbavenia sa zodpovednosti zamestnanca za vzniknutý schodok. Na vrub zamestnávateľa pripísal, že napriek tomu, že aj za predchádzajúce krátke obdobie 2 mesiacov od otvorenia prevádzky (od 6.12.2000 do 5.2.2001) došlo k vzniku značného schodku v sume 1 555 759 Sk, pričom tento z rozhodnutia zamestnávateľa bol zúčtovaný na jeho vlastnú ťarchu z dôvodu, že pri navážaní tovaru a v čase otvorenia hypermarketu v týchto priestoroch bol zaznamenaný zvýšený pohyb iných ako hmotne zodpovedných osôb, pričom ďalšiu inventúru vykonal až po takmer 10 mesiacoch v čase, keď už niektorí zo žalovaných ukončili pracovný pomer a inventúry sa nezúčastnili a uzavrel, že zamestnávateľ neosvedčil vykonanie žiadnych opatrení na ochranu svojho majetku, na zníženie, prípadne na zabránenie vzniku schodku, naopak vzniknuté schodky a ich náhradu riešil iba vymáhaním od hmotne zodpovedných zamestnancov, event. zabezpečil ochranu len formou súkromnej bezpečnostnej služby, ale i to v nedostatočnom počte.

Nedostatky v evidencii zamestnávateľa zistil aj pri kauciaciach a ich započítavaní na jednotlivé schodky, kde u niektorých žalovaných zamestnávateľ nevedel preukázať, v akej výške a na ktorý schodok boli započítané. Uzavrel preto, že aj nebyť úspešnej obrany žalovaných o nemožnosti riadneho hospodárenia so zverenými hodnotami, pre tento nedostatok v evidencii by nebolo možné ustáliť výšku

náhrady škody na schodku pripadajúcej na jednotlivých zamestnancov, a to aj vzhľadom na to, že pôvodne zistený schodok bol niekoľkokrát opravovaný opravnými záznamami, pričom viacerí žalovaní namietali aj skutočnú výšku schodku a že pri skončení pracovného pomeru žalovanou zložená kaucia jej bola vrátená v plnom rozsahu.

O trovách konania rozhodol podľa §142 ods. 1 v spojení s §149 ods. 1 OSP (výrok II.) a úspešnej žalovanej priznal náhradu uplatnených trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (1.6.2004 prevzatie a príprava zastúpenia, 3.6.2004 písomné podanie vo veci a 25.4.2012 konanie pred súdom) po 19,92 € a za 1 úkon právnej služby (účasť na informatívnom konaní pred súdom, na ktorom nedošlo k prejednávaniu veci) v hodnote 4,98 € + režijný paušál 2 x 6,95 €, 1 x 7,41 € a 1 x 7,63 €.

Proti tomuto rozsudku žalobkyňa podala odvolanie. Zdôrazňuje, že u žalovanej ide o druh osobitnej zodpovednosti založenej na tom, že ako hmotne zodpovedný zamestnanec nevyúčtovala hodnoty zverené jej na základe platne uzatvorenej dohody o hmotnej zodpovednosti, pričom sa vychádza z prezumpcie viny zamestnanca. Má za to, že v prejednávanej veci neboli preukázané dôvody na zbavenie sa tejto jej zodpovednosti. Tvrdenie žalovanej, že zamestnávateľ ani po viacerých urgenciách nezabezpečil vhodné pracovné podmienky považuje za účelové, pretože žalovaná neodstúpila od dohody o hmotnej zodpovednosti (§177 ods. 2 ZP). Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Uplatňuje si náhradu trov celého konania.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu zopakovala tvrdenia, ktorými sa bránila proti žalobe aj v konaní pred súdom prvého stupňa. Poukazuje na to, že zamestnanci na prevádzkovej jednotke, kde pracovala aj ona, odmietli podpísať inventúrne súpisy, a to z dôvodov, že zamestnávateľ svojim hmotne zodpovedným zamestnancom nevytvoril vhodné pracovné podmienky na hospodárenie so zverenými hodnotami a neprijal žiadne účinné opatrenie na odstránenie opakovane sa vyskytujúcich nedostatkov na zamedzenie vzniku schodku, hoci zamestnancami bol na ne upozorňovaný. Žalovaná tvrdí, že jej neboli zverené žiadne hodnoty na vyúčtovanie, nebol s ňou spísaný žiaden inventárny záznam, čo zamestnávateľa privádza do dôkaznej núdze, keďže nevie preukázať, aký bol stav žalovanou prevzatých hodnôt na vyúčtovanie, či na týchto hodnotách vznikol schodok a v akej výške. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania v sume 27,55 € za jeden úkon právnej služby a 19,92 € + 7,63 € režijný paušál.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania a po zistení, že bolo podané na to oprávneným účastníkom konania (§201, 202 a 204 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. októbra 2013 o 8,15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/III. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 21.10.2013 boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle §156 ods. 1 a 3 OSP.

Podľa §219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na správnosť ktorých poukazuje. Skutočnosti namietané žalobkyňou ako odvolateľkou nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Podľa žalobkyne v danom prípade neboli splnené dôvody na zbavenie sa zodpovednosti žalovanej za spôsobenú škodu (schodok) osobitne s prihliadnutím na to, že žalovaná od dohody o hmotnej zodpovednosti neodstúpila.

V posudzovanej veci ide o otázku zodpovednosti jednej zo 144 hmotne zodpovedných zamestnancov za vzniknutý schodok na zverených hodnotách, ktorá v ostatných už právoplatne skončených veciach (napr. sp. zn. 17C 56/2012, 58/2012, 57/2012, 68/2012 a 72/2012, ktoré boli skončené v odvolacom konaní, ale aj v ďalších konaniach právoplatne skončených na súde prvého stupňa) bola vyriešená v prospech zamestnancov, a to z toho istého dôvodu, ako o tom súd prvého stupňa rozhodol v tu prejednávanej veci. Odvolací súd v tu posudzovanej veci nezistil žiadne skutkové ani právne okolnosti, pre ktoré by sa mal odchýliť od skutkových a právnych záverov vyslovených v uvedených rozsudkoch vydaných v tej istej situácii, ktorá sa rieši v tu prejednávanej veci, keďže ide o spoločnú hmotnú zodpovednosť žalovaných zamestnancov za ten istý schodok. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu v daných veciach i so záverom súdu prvého stupňa v tu posudzovanej veci, že žalovaná (rovnako ako ostatní zamestnanci) preukázala existenciu okolností, ktoré ju celkom zbavujú zodpovednosti za vzniknutý schodok.

V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaná so zamestnávateľom uzavrela dohodu o hmotnej zodpovednosti ani to, že zamestnávateľ v dňoch od 17.11.2001 do 19.11.2001 v prevádzkovej jednotke č. 110 v Košiciach vykonal inventúru zásob tovaru za inventúrne obdobie od 5.2.2001 do 17.11.2001, ktorej výsledkom bolo zistenie schodku. Berúc do úvahy inventúrne obdobie a dátum vykázaného schodku súd prvého stupňa na vec správne aplikoval ustanovenia zákona č. 65/1965 Zb. Zákonník práce.

Ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu, alebo iné hodnoty, určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok (§176 ods. 1, veta prvá ZP).

Zodpovednosť zamestnanca podľa uvedených ustanovení Zákonníka práce je osobitným druhom pracovnoprávnej zodpovednosti za škodu. Zodpovednosť za schodok vzniká, ak zamestnávateľ preukáže, že so zamestnancom uzavrel platnú dohodu o hmotnej zodpovednosti, a že na hotovosti, ceninách, tovare, zásobách materiálu alebo na iných hodnotách, ktoré je povinný vyúčtovať (ďalej len „hodnoty“) vznikol schodok. Pri tejto zodpovednosti zamestnávateľ nie je povinný preukazovať zavinenie zamestnanca. Zavinenie zamestnanca na vzniku schodku sa predpokladá, takže zamestnanec sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách zbaví celkom, alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

Schodkom pritom sa rozumie rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt a medzi údajmi účtovnej evidencie, o ktorý skutočný stav je nižší, než účtovný stav. Schodok sa zisťuje za určité obdobie začínajúce prevzatím zverených hodnôt a končiace vyúčtovaním, počas ktorého obdobia zverené hodnoty podliehajú zmenám, ktoré sa musia premietnuť do konečného vyúčtovania. Hmotne zodpovedný zamestnanec musí mať počas tohto obdobia vo svojom zverení tieto hodnoty, ktoré podľa dokladov dosiaľ nevydal a musí kedykoľvek preukázať účtovnými dokladmi, že v čase vyúčtovania sa u neho nenachádzajú. Hmotne zodpovedný zamestnanec musí zachovať bilančnú rovnovahu jemu zverených hodnôt. Schodok býva spravidla zistený inventarizáciou ako inventarizačný rozdiel medzi stavom majetku v účtovníctve a skutočným (nižším) stavom majetku, avšak skutočnosť, že schodok bol zistený inak než inventarizáciou, neznamená ešte sama o sebe, že by zamestnávateľ nemal voči zamestnancovi nárok na náhradu vzniknutej škody; pokiaľ žaloba má byť úspešná, zamestnávateľ v takom prípade vznik schodku musí preukázať inými dôkaznými prostriedkami.

Medzi účastníkmi konania zostala sporná iba tá skutočnosť, či žalovaná preukázala také skutočnosti, aby ju v zmysle §176 ods. 3 ZP zbavovali zodpovednosti celkom, prípadne sčasti z dôvodu, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jej zavinenia.

Podľa §176 ods. 3 ZP v znení do 31.03.2002 zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom, prípadne sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pracovné podmienky majú podstatný význam pre možnosť zbavenia sa zodpovednosti zo strany zamestnanca. Medzi právne podmienky založenia tejto

zodpovednosti patrí aj podmienka, aby zamestnanec po celú dobu hmotnej zodpovednosti mal osobne k dispozícii hodnoty, ktoré sú predmetom dohody o hmotnej zodpovednosti. Aby zamestnávateľ mohol plniť svoju povinnosť vytvárať zamestnancom pracovné podmienky, ktoré by im umožňovali riadny výkon ich povinností, zákon ukladá zamestnancom povinnosť oznamovať svojmu nadriadenému chyby ihneď, len čo ich zistia. Tieto ustanovenia treba vykladať tak, že v tých prípadoch, keď je úplne jasné a dokázateľne zistené, že chyba bola zamestnávateľovi známa, nie je potrebné, aby ju zamestnanec ešte formálne osobitne hlásil.

Žalovaná proti žalobe sa bránila tvrdením, že zamestnávateľ nevytvoril také pracovné podmienky, ktoré by zamestnancom umožňovali zabezpečovať ochranu im zvereného majetku, pretože nebola zabezpečená funkčná strážna služba v počte, ako to vyžadovala veľkosť predajnej plochy, nebolo zabezpečené označenie niektorých druhov tovaru ochrannými kódmi, nebol zabezpečený kamerový systém, turnikety pri pokladniach a nedostatočný bol tiež počet zamestnancov. Prevádzka (predajňa) takto nebola dostatočne zabezpečená proti krádežiam zo strany zákazníkov a vedenie nereagovalo na sťažnosti zamestnancov. Tieto skutočnosti vyplývajú z vyjadrení nielen žalovanej, ale aj ďalších žalovaných zamestnancov, ako aj zo schodku zisteného pri predchádzajúcej inventúre z 5.2.2001, na zistenia ktorej zamestnávateľ zodpovedajúco nereagoval. Na nedostatky zamestnávateľ bol opakovane upozorňovaný ústne aj písomne, o čom svedčí tiež kniha evidencie zásahov, avšak napriek tomu z jeho strany k zabezpečeniu žiadnych opatrení nedošlo.

Žalobkyňa obranu žalovanej zásadne nepopierala, resp. neoznačila žiadne dôkazy na preukázanie neodôvodnenosti takejto obrany, len s odvolaním sa na skutočnosť, že žalovaná od zmluvy o hmotnej zodpovednosti neodstúpila, poukázala na účelovosť jej obrany v konaní.

S poukazom na skôr uvedené závery odvolací súd odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné. Žalovaná preukázala dôvody pre zbavenie sa svojej zodpovednosti za schodok, keďže preukázala, že tento vznikol bez jej zavinenia. Na správnosti tohto záveru nič nemení ani odvolacia námietka žalobkyne o účelovosti tvrdenia o nezabezpečení vhodných pracovných podmienok pre hmotne zodpovedných zamestnancov zo strany zamestnávateľa s poukazom na to, že (ani) žalovaná neodstúpila od dohody o hmotnej zodpovednosti. Použitie takejto formy jednostranného skončenia zodpovednostného vzťahu totiž nie je podmienkou pre zbavenie sa zodpovednosti zamestnanca podľa §176 ods. 3 ZP. Zo skutočnosti, že žalovaná takúto zákonom jej poskytnutú možnosť nevyužila, preto nemožno vyvodiť záver, že v dôsledku toho jej zanikla možnosť zbaviť sa zodpovednosti za schodok zo zákonného dôvodu.

S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd zamietavý výrok rozsudku súdu prvého stupňa podľa §219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, vrátane správneho a zákonu zodpovedajúceho rozhodnutia súdu prvého stupňa aj o trovách konania, hoci v odôvodnení rozsudku v tomto smere došlo k zrejmej nesprávnosti. Tá spočíva v nesprávne uvedenej výške režijného paušálu za rok 2004 [a 6,95 € namiesto správnej sumy a 4,51 € (136 Sk)]. Táto zrejma nesprávnosť je však bez vplyvu na rozhodnutie o trovách konania, pretože pri výpočte náhrady trov súd prvého stupňa vychádzal zo správnej sumy režijného paušálu.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle §224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1 a §151 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (9.7.2012 vyjadrenie k odvolaniu) v tarifnej hodnote 19,92 € (§10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) poskytnutý advokátkou JUDr. Darinou Mattovou a režijný paušál 7,63 €, teda spolu 27,55 €. JUDr. Mattová ani len netvrdila, žeby bola platcom dane z pridanej hodnoty, preto nebolo aplikované ustanovenie §18 ods. 3 citovanej vyhlášky. Žalovanej prisúdenú náhradu trov odvolacieho konania žalobkyňa je povinná zaplatiť advokátovi zastupujúcemu žalovanú (§149 ods. 1 OSP).

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.